

Arrest

nr. 326 863 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat D. VAN DER BEKEN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in op 25 mei 2021.

Op 7 november 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat en zijn voogd.

Op 26 januari 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart een etnische Pasjtoen te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Je bent afkomstig uit het dorp Shahid Abad in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Jouw vader werkte als schilder en arbeider in de regio. Je volgde sinds enkele jaren voor jouw vertrek les aan de madrassa van het dorp Mansur Kalay.

Op een dag kwam talibancommandant I. naar de madrassa en nam jou en nog enkele andere jongens apart. Hij zei dat hij de week daarop jullie zou meenemen om deel te nemen aan de jihad. Je vertelde dit thuis aan jouw vader. Hij werd zeer verdrietig en zocht meteen een smokkelaar voor jou. De volgende morgen begon je jouw reis uit Afghanistan.

Na jouw vertrek kwam commandant I. aan jouw vader vragen waar je was waarop deze zei dat je niet thuis was. Twee dagen later werd jouw vader meegenomen door de taliban. Na twee dagen werd hij vrijgelaten. Later kwam commandant I. nog eens naar jou vragen waarop jouw vader hetzelfde antwoord gaf. Na de val van de overheid werd jouw vader opnieuw meegenomen en na drie dagen terug vrijgelaten. De taliban zei dat ze jouw familie zouden vermoorden indien je je niet zou aangeven bij hen.

Je vertrok eind 2019 en kwam anderhalf jaar later in België aan. Op 25 mei 2021 diende je een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek leg je een taskara, een taskara van jouw vader, een brief van de madrassa, een inschrijvingsattest van jouw school in België, een brief van jouw lerares Frans, een brief van het jeugdhuis in Florennes, documenten aangaande jouw scholing, een brief van Fedasil, werkcontracten en foto's neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Uit jouw verklaringen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je Afghanistan diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat je er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, van de Vreemdelingenwet.

Jouw verklaringen over je problemen met de taliban zijn vaag, weinig consistent en weinig aannemelijk waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.

Zo verklaar je dat je vader vertelde over rekruteringen in jouw madrassa en in de madrassa's in de regio (CGVS, p. 19). Het is dan vreemd dat jouw vader je naar de madrassa liet gaan. Gevraagd waarom je vader jou dan naar de madrassa liet gaan, gezien het grote risico op rekrutering, zeg je dat je vader niet dacht dat er jongens uit deze madrassa zouden worden gerekruteerd. Dit is vreemd gezien je eerder zei dat jouw vader vertelde over rekruteringen in deze madrassa. Wanneer je hierop wordt gewezen zeg je louter dat er geen rekruteringen gebeurden in jouw madrassa maar in de andere madrassa's (CGVS, p. 19). Een dergelijke wijziging in jouw verklaringen doet reeds twijfels rijzen aangaande de geloofwaardigheid ervan.

Erop gewezen dat rekrutering wel in andere madrassa's gebeurde en gevraagd waarom jullie dan dachten dat je veilig van rekrutering zou zijn in jouw eigen madrassa antwoord je in dit verband louter dat je vader niet dacht dat het zou gebeuren in jouw madrassa waarna je herhaalt dat hij informatie had over rekruteringen van jonge jongens in andere madrassa's in de regio (CGVS, p. 19). Nogmaals gevraagd waarom je vader dacht dat je veilig zou zijn in je eigen madrassa herhaal je louter dat je vader dacht dat het niet zou gebeuren in jouw madrassa (CGVS, p. 20). Dat je geen overtuigende verklaring kan bieden voor de vreemde vaststelling dat je vader dacht dat je veilig zou zijn voor rekrutering in jouw madrassa, hoewel er in de madrassa's in de regio wel jongens werden gerekruteerd, doet verder twifelen aan jouw vluchtrelaas.

Je kan ook weinig informatie geven of doorleefd vertellen over commandant I., de talibancommandant die jou wilde rekruteren. Gevraagd wat over hem te vertellen herhaal je dat hij jullie aansprak en later jouw vader naar jou vroeg. Je voegt nog toe dat hij de zoon is van mawlawi K. (CGVS, p. 11 en 12). Gevraagd wat je nog allemaal weet en hebt gehoord over commandant I. herhaal je dat hij bij de taliban zat en jou wilde rekruteren (CGVS, p. 12). Aangespoord verder te gaan zeg je dat dit alle informatie is die je over hem hebt. Dat je over de man die jou het land uit jaagde en jouw familie bedreigde louter de naam van zijn vader kan meegeven is opmerkelijk.

Gevraagd vanwaar je die informatie over zijn vader had zeg je dat jouw vader het je zei en dat de vader van commandant I. ook van jullie dorp is. Gevraagd naar commandant I. zeg je uiteindelijk dat ook hij van jouw dorp is maar dat hij met andere taliban in Alingar leeft. Ook dit zou jouw vader hebben verteld (CGVS, p. 12). Dat je hier niets over wist te zeggen wanneer je meermaals wordt aangespoord te vertellen wat je allemaal weet en gehoord hebt over commandant I. doet deze verklaringen eerder gemaakt overkomen. Gevraagd wat jouw vader nog allemaal over hem vertelde – deze man heeft immers al jaren een enorme impact op jouw familie – voeg je niets concreet meer toe en zeg je louter dat hij jou naar het slagveld wil nemen. Gevraagd of je nog andere zaken gehoord hebt over de commandant zelf, over zijn leven en zijn verleden, of over zijn familie – hij was immers van jouw dorp – zeg je: “Nee, ik heb niets over hem”. Erop gewezen dat hij toch een bekend man was in jouw dorp, als talibancommandant, en nogmaals aangespoord naar informatie over zijn leven of zijn familie herhaal je louter eerdere antwoorden. Gevraagd of je ooit iets gehoord hebt over andere familieleden van de commandant, behalve zijn vader, zeg je van niet. Commandant I. is een talibancommandant van jouw dorp die jouw familie jaren heeft gevisieerd en jou uit het land heeft doen vluchten. Dat je na al die jaren en na al jullie problemen met hem, over hem louter kan meegeven dat je vader ooit zei dat zijn vader mawlawi K. heet en dat hij met andere taliban in Alingar leeft komt maar weinig doorleefd over.

Jouw verklaringen over jullie reactie thuis nadat je thuis vertelde dat commandant I. jou wilde rekruteren zijn ook maar weinig overtuigend of doorleefd. Gevraagd wat jullie thuis allemaal besproken hebben nadat je dit nieuws thuis vertelde, herhaal je eerst wat er allemaal gebeurde in de madrassa, en zeg je vervolgens dat jouw vader jou vroeg of je wilde vechten tegen moslims en daarna zei dat de taliban jou met dwang zouden meenemen of vermoorden indien je hen zou weigeren en dat hij je aanraadde het land te verlaten. Gevraagd wat jullie nog allemaal besproken hebben over deze situatie voeg je niets concreets meer toe: “ik sprak over deze zaak en vader stuurde me weg” (CGVS, p. 14). Dit komt maar oppervlakkig en weinig doorleefd over. Dat er niets gezegd zou zijn geweest over andere opties behalve meteen een smokkelaar zoeken om naar Europa te vertrekken is vreemd. Dat er ook niets besproken of gezegd zou zijn geweest aangaande de situatie voor jouw familie en eventuele toekomstige problemen indien je niet zou toegeven aan de eis van de taliban is ook opmerkelijk. Dat je over deze zaken niets vertelt en slechts kan meegeven dat jouw vader je aanraadde het land te verlaten is weinig overtuigend.

Het is voorts opmerkelijk dat je meteen de volgende morgen uit Afghanistan vertrok. Gevraagd wat jullie dan allemaal gedaan hebben om dit zo snel te regelen zeg je op enigszins vage wijze dat jouw vader ergens heen ging en met iemand sprak, en dat er iemand de volgende morgen aankwam en je meenam (CGVS, p. 14). Gevraagd meer in detail uit te leggen naar waar jouw vader ging en met wie hij sprak kan je weinig concrete informatie geven en zeg je dat hij met een smokkelaar sprak en aan deze zei dat jij in gevaar was, en dat deze vervolgens jou is komen halen (CGVS, p. 15). Gevraagd of je een idee hebt naar waar jou vader toen ging en met wie hij sprak herhaal je dat hij met een smokkelaar sprak. Gevraagd hoe uw vader een smokkelaar heeft kunnen vinden – hij kwam het nieuws die avond pas te weten en kwam na het avond gebed al naar huis met de melding dat je de volgende morgen zou worden meegenomen (CGVS, p. 15) – blijf je even vaag en zeg je dat hij sprak met iemand in het dorp en dat die hem introduceerde bij de smokkelaar. Je kent die persoon van het dorp niet (CGVS, p. 15). Het is opvallend dat je vader jouw reis wist te regelen die avond reeds. Dat je daar louter over kan zeggen dat hij met iemand in het dorp sprak is weinig overtuigend of doorleefd. Ook al was je toen nog jong kan immers verwacht worden dat je daar sindsdien toch iets meer over te weten gekomen zou zijn van jouw vader.

Je verklaringen over de problemen van jouw familie na jouw vertrek uit Afghanistan zijn ook oppervlakkig en weinig overtuigend. Allereerst valt het op dat je hierover niets aanhaalde op jouw eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Je verklaart dat je geen contact had met jouw vader onderweg naar België en ook in België nog altijd geen contact had met hem tot na uw interview op de DVZ (CGVS, p. 3). Je wijzigd deze verklaringen meteen daarna en zegt dat jullie wel regelmatig contact hadden onderweg naar België maar dat jouw vader je niets vertelde over de gebeurtenissen na uw vertrek omdat hij je niet verdrietig wilde maken en pas na het interview op de DVZ voor het eerst hierover iets zei (CGVS, p. 3). Later in het onderhoud verklaar je vreemd genoeg opnieuw dat je geen contact had met je vader onderweg en je dit contact pas na jouw aankomst in België herstelde (CGVS, p. 11). Na het persoonlijk onderhoud wijzigde jouw voogd deze laatste verklaring opnieuw naar jouw eerdere verklaringen dat je wel contact had maar dat jouw vader niets vertelde over wat er gebeurd was (zie email voogd administratief dossier) Gewezen op deze verschillende verklaringen herhaal je louter je eerdere stelling dat je wel contact had onderweg maar dat je vader niets zei over wat er gebeurde na jouw vertrek (CGVS, p. 11). Dergelijke wijzigende verklaringen over dit contact met uw vader zijn weinig overtuigend.

De loutere stelling dat je vader onderweg niets wilde vertellen over wat er was gebeurd om je niet verdrietig te maken is ook onvoldoende om te verklaren waarom je op jouw interview op de DVZ nog steeds niets kon vertellen over de gebeurtenissen na uw vertrek. U was toen reeds meer dan anderhalf jaar vertrokken uit Afghanistan en had zelfs reeds in opvangcentra verbleven in Europa (verklaring DVZ, vraag 33). Er kan dan ook verwacht worden dat je na een dergelijk lange tijd – waarin je blijkbaar wel contact hield met jouw familie – en in de omstandigheid van je verblijf in een opvangcentrum – waarin deze informatie toch relevant werd – toch in detail zou spreken met je vader over de feiten van na jouw vertrek.

Dit geldt des te meer daar je slechts uiterst beperkte verklaringen aflegt over deze gebeurtenissen na jouw vertrek en deze geenszins ervan weten te overtuigen dat je vader deze feiten zo nodig gedurende een dergelijke lange tijd voor u verborgen wilde houden en er eerder voor verkoos om jou in het ongewisse te laten over alle mogelijke gevolgen van jouw vlucht voor uw familie. Tijdens jouw vrije relaas vertel je dat commandant I. aan je vader vroeg waar je was, waarop deze zei dat je niet thuis was. Twee dagen later werd je vader meegenomen en nog eens twee dagen later terug vrijgelaten. Dan kwam commandant I. opnieuw naar jou vragen waarop je vader hetzelfde antwoord gaf. Na de val van de Afgaanse overheid werd jouw vader opnieuw meegenomen en na drie dagen terug vrijgelaten (CGVS, p. 11). De aard van deze beperkte verklaringen overtuigt er niet van dat deze gebeurtenissen zo nodig al die tijd voor jou verborgen moesten worden gehouden.

Je wordt dan gevraagd waarom jij en je vader niet al voor jouw eerste interview op de DVZ spraken over de feiten van na uw vertrek waarop je zegt dat je geen telefoon had wanneer je in België aankwam (CGVS, p. 22). Dit is vreemd gezien je wel regelmatig contact kon houden met je vader onderweg naar België. Pas na verschillende bijvragen weet je aan te geven dat je onderweg wel een telefoon had maar dat deze stuk is gegaan – waar, wanneer en hoe dit gebeurde geef je niet aan (CGVS, p. 22 en 23). Hoe dan ook kende je het telefoonnummer van jouw vader en mocht je de telefoon van een vriend gebruiken (CGVS, p. 23). Jouw loutere verklaring dat je geen telefoon had vóór het interview op de DVZ is dan ook evenmin een overtuigende verklaring voor de vaststelling dat je op dit interview niets vermeldde over de problemen sinds uw vertrek.

Hoe dan ook, jouw verklaringen over deze gebeurtenissen zijn, zelfs nadat hier verder over bevraagd wordt na jouw vrije relaas, dermate vaag en weinig aannemelijk dat er getwijfeld wordt aan de geloofwaardigheid ervan. Gevraagd te vertellen over de eerste ontvoering van jouw vader zeg je kortweg: “dan namen ze mijn vader met hen” (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd te vertellen wat er allemaal exact gebeurd is voeg je nog toe dat jouw vader geslagen werd en dat ze vroegen waar hij jou had verborgen (CGVS, p. 16). Aangespoord verder te gaan ben je opnieuw uiterst kort en kan je louter meegeven dat jou vader zei dat je daar niet was en dat hij je ook zocht. Nogmaals aangespoord verder te vertellen over deze gebeurtenissen kan je slechts meegeven: “dan vader werd vrijgelaten twee dagen later, en hij ging naar huis” (CGVS, p. 16). Je wordt nog op een ander moment in het persoonlijk onderhoud gevraagd om uiteen te zetten wat jouw vader je allemaal heeft verteld over dit incident maar je kan geen enkele bijkomende informatie bieden (CGVS, p. 20 en 21). Dit is weinig overtuigend. Pas nadat je aangeeft niet te weten waar je vader werd vastgehouden en gevraagd waarom je hier geen informatie over heeft zeg je dat hij geblinddoekt was wanneer hij werd ontvoerd en wanneer hij weer werd teruggebracht (CGVS, p. 21). Dat je hier spontaan niets over zegt ondanks dat je veelvuldig wordt aangespoord te vertellen wat je allemaal weet over deze ontvoering doet je verklaringen maar weinig doorleefd en eerder gemaakt overkomen. Ook al heb je deze feiten zelf niet meegemaakt en hoorde je dit slechts van je vader kan toch verwacht worden dat je hier toch uitgebreider en doorleefder over kan spreken.

Het is ook opmerkelijk dat jouw vader na twee dagen plots werd vrijgelaten, hoewel jullie nog steeds niet aan de eisen van de taliban hadden voldaan. Gevraagd waarom hij werd vrijgelaten geef je volgend korte antwoord: "Mijn vader zei mijn zoon is vermist, ik zoek hem ook, als hij terugkomt mag je hem meenemen" (CGVS, p. 16). Deze stelling als uitleg voor de vrijlating van uw vader is weinig verhelderend. Je wordt dan nogmaals gevraagd uit te leggen waarom jouw vader werd vrijgelaten waarop je herhaalt dat je vader aangaf zelf niet te weten waar je was en dat de taliban jou mocht meenemen indien je zou terugkomen. Hierop zouden ze je vader hebben vrijgelaten (CGVS, p. 16). Deze loutere uitleg voor de vrijlating van je vader, die ontvoerd werd omdat jij niet inging op hun rekruteringsseis, is weinig overtuigend. Dat de taliban jou willen rekruteren, maar jullie vervolgens tegen hun eis ingaan, en de taliban op hun beurt vrede nemen met de loutere mededeling van jouw vader dat ze jou mogen meenemen wanneer je terugkeert is geenszins aannemelijk.

Je geeft aan dat de taliban jullie de volgende vier of vijf maanden met rust lieten maar vervolgens toch nog eens jouw vader benaderden met de vraag waar jij was. Je vader antwoordde opnieuw dat je daar niet was (CGVS, p. 16). Gevraagd waarom de taliban na bijna een half jaar plots opnieuw aan je vader naar jou vroeg herhaalt je louter dat ze dit vroegen (CGVS, p. 16). Erop gewezen dat het toch duidelijk moest zijn geweest voor hen dat je niet zou terugkeren en nogmaals gevraagd waarom de taliban zoveel tijd later nog maar eens aan jouw vader vragen waar je bent zeg je dat het niet duidelijk was voor hen dat je niet zou terugkeren en dat ze jou nog steeds zoeken (CGVS, p. 16 en 17). Een dergelijk verloop van de zaken is weinig geloofwaardig. Na de vrijlating van jouw vader negeert jouw familie de rekruteringsseis van de taliban nog steeds. Dat de taliban jouw familie vier of vijfden maanden met rust laat, vervolgens nog eens vraagt waar je bent en vervolgens weer gewoon terug weggaat komt geenszins aannemelijk over.

Kort na de machtsovername in augustus 2021 namen de taliban jouw vader opnieuw mee naar het districtshuis en hielden ze hem vast. Het is opmerkelijk dat ze hem zo lang na je vertrek plots opnieuw benaderden aangaande jouw rekrutering en hem opnieuw meenamen. Gevraagd naar een verklaring hiervoor zeg je dat je vader op hun lijst stond (CGVS, p. 22). Erop gewezen dat je al anderhalf jaar weg was uit het land en nogmaals gevraagd waarom ze jouw vader plots opnieuw meenamen en vasthielden kan je louter zeggen dat ze hem wilden laten beloven dat hij jou aan hen zou geven indien je ooit zou terugkomen (CGVS, p. 22). Dat de taliban zolang na jouw vertrek plots je vader opnieuw ontvoeren en drie dagen vasthouden, louter om hem nog eens te laten beloven jou naar hen te sturen in het geval je zou terugkeren naar Afghanistan, is weinig aannemelijk. Dat je hier ook geen overtuigende verklaring voor weet te bieden doet verder twijfelen aan jouw vluchtrelaas.

Gevraagd te vertellen wat er precies allemaal gebeurd is vertel je dat je vader hen vroeg wat hij dan gedaan had om meegenomen te worden en dat hij verwees naar de afgekondigde amnestie. Hierop zouden de taliban gezegd hebben dat ze informatie hadden dat jij naar Europa was vertrokken en dat hij jou aan hen moest geven wanneer je terug zou komen (CGVS, p. 21). Je vertelt opnieuw op weinig doorleefde manier. Zo vertel je niets over wat er tijdens zijn detentie gebeurde of hoe en waarom hij werd vrijgelaten.

Gevraagd waarom jouw vader opnieuw werd vrijgelaten zeg je louter dat hij beloofde om jou naar hen te sturen wanneer je zou terugkomen (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom de taliban hem geloofde, gezien het er geenszins naar leek dat hij je zomaar zou laten terugkeren en vervolgens naar hen zou sturen om jouw straf in ontvangst te nemen, zeg je dat de taliban zeiden dat ze jouw familie zouden vermoorden indien je niet naar hen zou komen bij terugkeer naar Afghanistan, waarna je vreemd genoeg toevoegt dat je vader ook meteen aan de taliban zei dat je in Europa was en dat je niet zou terugkeren (CGVS, p. 21). Anderhalf jaar na jouw vertrek uit Afghanistan namen de taliban de moeite om jouw vader opnieuw aan te pakken vanwege jouw vlucht. Dat ze hem dan maar gewoon lieten beloven om jou naar hen te sturen in het onwaarschijnlijke geval dat je zou terugkeren naar Afghanistan en terug vrijlieten is niet overtuigend. Deze verklaringen over de vrijlating van jouw vader houden maar weinig steek en doen ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van jouw relaas.

Het is verder zeer vreemd dat, hoewel de taliban blijkbaar echt een rekrut wilden hebben uit jouw familie, nergens uit je verklaringen blijkt dat ze na jouw vertrek ooit hun pijlen hebben gericht op jouw broer D.. Evenmin blijken zij ooit naar hem te hebben gevraagd aan je vader tijdens de verschillende keren dat hij benaderd, ontvoerd en vastgehouden werd. Dit is des te opmerkelijker daar D., net als jij, ook les volgde in de madrassa. Expliciet gevraagd of de taliban ooit iets zeiden aan jouw vader of familie over een van jouw broers – die immers jouw plaats zouden kunnen innemen – zeg je louter dat ze enkel over jou spraken (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom ze nooit naar je broers vroegen – jouw broer D. was maar twee jaar jonger en jouw poging tot rekrutering dateert al van 2019 – antwoord je naast de kwestie en zeg je dat ze je broer D. kunnen meenemen indien ze dat willen, gezien ze daar nu de macht hebben. Nogmaals gevraagd of ze nog iemand anders van jouw familie hebben geviseerd om te rekruteren zeg je louter dat ze enkel jou viseren.

Gevraagd waarom ze enkel jou viseren zeg je: "want ik ging naar de madrassa" (CGVS, p. 19). Jouw broer D. ging echter ook naar de madrassa. Je loutere verklaring dat enkel jij werd geïnterviewd omdat jij naar de madrassa ging is dan ook niet overtuigend. Dat je geen overtuigende verklaring kan bieden voor de vaststelling dat niemand van jouw broers, of iemand anders van jouw familie, geïnterviewd werd in verband met rekrutering door de taliban, nadat jij hun rekruteringsreis naast je neerlegde, roept verdere vragen op aangaande jouw vluchtrelaas.

Dit is des te opvallender daar je ook geen concrete verklaring kan geven over waarom uitgerekend jij geïnterviewd werd door de taliban voor rekrutering. Zo volgde je les aan een madrassa met nog 150 tot 200 andere jongens, ook jongens die ouder waren dan jij (CGVS, p. 9 en 20). Gevraagd waarom zij jou wilden rekruteren kan je louter meegeven dat je "alles wist" en dat je kon lezen en schrijven (CGVS, p. 18). Gevraagd waarom uitgerekend jij werd uitgekozen, uit al deze jongeren, kan je louter meegeven te denken dat commandant I. een gesprek had met het hoofd van de madrassa en hem naar jullie verwees (CGVS, p. 20). Deze verklaringen zijn weinig doorleefd of overtuigend. Dat de taliban zo nodig jou wilden hebben uit al deze jongeren op de madrassa, en ook na je vertrek in niemand anders van jouw familie geïnteresseerd waren, maar je geen enkele concrete verklaring kan geven hiervoor maakt jouw vluchtrelaas weinig doorleefd of overtuigend.

Het is voorts opvallend dat jouw familie nog steeds in het dorp woont (CGVS, p. 5). De taliban had immers doodsb bedreigingen aan hen allen gericht (CGVS, p. 21). Dat jouw familie toch steeds in het dorp is blijven wonen doet verder twifelen aan deze problemen. Gevraagd waarom ze altijd in het dorp zijn gebleven, ondanks deze doodsb bedreigingen, zegt u: "dat is hun dorp, ze hebben huizen geërfd van hun grootvader, ze moeten daar wonen" (CGVS, p. 24). Dit kan niet overtuigen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je jouw problemen met de taliban niet aannemelijk kan maken.

Na het persoonlijk onderhoud liet jouw voogd weten een verklaring van jou te willen wijzigen. Zo verklaarde je op het CGVS dat de taliban jouw vader zeiden dat ze hem zouden vrijlaten wanneer jij je bij hen zou aangeven (CGVS, p. 11). Jouw voogd verklaart in de email dat de taliban dit niet zouden hebben gezegd maar dat ze zouden hebben gezegd dat ze heel jouw familie zouden vermoorden indien je jou niet zou aangeven (zie email administratief dossier). Echter, je verklaarde dit ook al in jouw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 21). Deze stelling van jouw voogd draagt bovendien louter bij tot de inconsistentie en ondoorleefdheid van jouw verklaringen, aangezien jouw eerdere verklaringen hieromtrent (CGVS, p. 11) duidelijk en weinig voor interpretatie vatbaar zijn. Dit herstelt de geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas dan ook geenszins.

Je haalt verder nog aan dat je geïntegreerd bent in de Belgische samenleving (CGVS, p. 23). Gevraagd wat je hier precies mee wil aantonen zeg je dat je leeft zoals de Belgen, naar school gaat, naar een jeugdcentrum gaat en activiteiten doet samen met de andere jongeren. Na terugkeer naar Afghanistan zou je deze zaken niet meer kunnen doen (CGVS, p. 23). Je wordt dan gevraagd wat voor zaken precies je niet meer zou kunnen doen in Afghanistan waarop je verduidelijkt dat je je niet meer zou kunnen scheren of dezelfde haarstijl houden, dat je een vriendin hebt en dit niet zou kunnen in Afghanistan. Je voegt nog toe dat je rondhangt met andere mensen en naar Walibi gaat en dit allemaal niet mogelijk zou zijn in Afghanistan (CGVS, p. 23 en 24). Het feit dat je deze zaken niet meer zou kunnen doen is onvoldoende om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Je kan niet aantonen met deze verklaringen dat je dermate vervreemd zou zijn van de Afghaanse maatschappij dat je je niet meer zou kunnen aanpassen aan daar heersende normen en waarden.

Gevraagd of er nog een andere reden is waarom jouw integratie in België een probleem zou vormen bij een terugkeer naar Afghanistan zeg je dat ze vanwege jouw verschijning zouden weten dat je in een Europees land bent geweest. Tevens zeg je dat je foto's op Facebook hebt geplaatst van jou met de Belgische vlag (CGVS, p. 24). Dit is echter onvoldoende om aan te tonen dat je bij terugkeer zou vervolgd worden vanwege een verblijf in Europa.

Je wordt verder nog gevraagd of de machtsovername van de taliban nog een andere impact heeft op jouw persoonlijk situatie in Afghanistan waarop je verklaart dat je de regering van de taliban niet erkent en dat dit je dood kan betekenen. Je voegt nog toe dat zij veel mensen hebben gedood ondanks hun verklaarde amnestie (CGVS, p. 24). Jouw loutere stelling dat je de overheid van de taliban niet erkent is onvoldoende om aan te tonen dat je bij terugkeer zou worden geïnterviewd door de taliban, zeker gezien je niet aannemelijk kan maken dat je voor jouw vertrek reeds onder de negatieve aandacht van de taliban stond.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft het attest van de school en de andere documenten betreffende jouw onderwijsactiviteiten, de werkcontracten en de brieven van jouw sociaal assistent, jouw lerares Frans en de coördinatrice van het jeugdhuis aangaande jouw positieve attitude en deelname aan gemeenschappelijke activiteiten dient gezegd dat het feit dat je naar school gaat in België, werk hebt gevonden en deelneemt aan gemeenschappelijke activiteiten niet betekent dat je dermate verankerd bent in de Belgische samenleving dat je je niet meer zou kunnen aanpassen aan de in Afghanistan heersende normen en waarden waaronder je leefde tot jouw vertrek en dat bij terugkeer zou kunnen gesproken worden van vervolging of ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de foto's op Facebook waarop je te zien bent met een Belgische vlag.

Jouw taskara en die van jouw vader, alsook de foto van het naambord van jouw dorp, hebben louter betrekking op jouw identiteit en herkomst, die hier niet onmiddellijk te discussie staan. Wat betreft de brief van de madrasa waarin bevestigd wordt dat je daar les volgde dient opgemerkt te worden dat een dergelijke brief eenvoudig kan worden gefabriceerd en een beperkte bewijswaarde heeft. Bovendien kan deze brief, waarin slechts wordt bevestigd dat je lesvolgde aan een madrasa, jouw problemen met de taliban niet aantonen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de

zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in

stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Laghman. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen***

individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de

wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, b) en c) van de wet van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst gaat verzoeker in op zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering. Hij wijst erop dat hij als niet-begeleide minderjarige in België aankwam op 24 mei 2021, dat hij toen 16 jaar oud was, dat hij Afghanistan heeft verlaten in december 2019, dat hij zich in België op onberispelijke manier heeft weten te integreren, zoals ook blijkt uit de stukken toegevoegd aan het administratief dossier, dat hij leeft zoals Belgen, dat hij de levenswijze 'gewoon' is geworden en dat hij bepaalde zaken in België wel kan doen die niet mogelijk zijn in Afghanistan.

Verder gaat verzoeker in op artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet en de humanitaire crisis in Afghanistan.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 15 maart 2025 legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarin hij onder meer ingaat op zijn verwestering en op de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Om zijn verwestering en integratie in de Belgische samenleving aan te tonen voegt verzoeker volgende stavingstukken toe bij zijn aanvullende nota:

1) Attest DASPA;

- 2) Werk
 - a. Arbeidscontracten als student van november 2022 tot januari 2024; arbeidscontract van onbepaalde duur vanaf 1 februari 2024; loonfiches 2022-2025;
 - b. Brief van zijn werkgever;
- 3) Brief van vriend J.;
- 4) Belgische gastfamilie V.G.
 - a. Brief van dochter, leerkracht van verzoeker;
 - b. Brief van 'papa de coeur';
 - c. Brief van 'maman de coeur';
 - d. Foto's van activiteiten samen;
- 5) AMO JEUNES 2000
 - a. Brief van AMO;
 - b. Foto's van activiteiten met AMO;
- 6) Brief van zijn vriendin N.;
- 7) Activiteiten in het opvangcentrum en op school
 - a. Brief van animatrice van het Jeugdhuis van Florennes;
 - b. Brief van vriend;
 - c. Brief van leerkracht Frans;
 - d. Foto's van activiteiten;
- 8) Brief van zijn voormalige voogd.

3.2. Op 17 maart 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin een analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico in geval van verwestering wordt geactualiseerd en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar weblink):

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 4 november 2022
- EUAA "Afghanistan Security Situation", augustus 2022
- EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022
- EUAA "Afghanistan Country Focus", december 2023
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023
- COI Focus Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 2 februari 2024
- EUAA "Afghanistan Country Focus", november 2024.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Geneve tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift, aanvullende nota en ter terechtzitting onder meer een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa en wegens zijn verblijf in Europa. Verzoeker benadrukt dat hij in Europa, in casu België, is toegekomen als minderjarige en wijst op zijn verblijf alhier, waar hij een belangrijk deel van zijn adolescentie heeft doorgebracht. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding.

Er is dus nood aan een toekomstgerichte beoordeling van de vervolgingsvrees wegens verzoekers verblijf in Europa. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

De Raad stelt hierbij vast dat de bestreden beslissing reeds dateert van 26 januari 2023. In het kader van een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 Alheto, pt. 105-106, 118).

De Raad is daarom van oordeel dat in deze het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van de meest recente landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

5.3. Beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen immers verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Er is heden rechtspraak van het Hof die meer verduidelijking geeft omtrent de uitlegging van deze vervolgingsgronden en die dateert van na de bestreden beslissing.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft over een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze opvattingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, Migracijos departamentas, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip ‘politieke overtuiging’ vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en

Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 63 en HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, Bahtiyar Fathi/Predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, pt. 78). Het begrip 'godsdienst', geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het forum internum – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het forum externum – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ 29 mei 2018, C-426/16, Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a., pt. 44, en HvJ 10 juli 2018, C-25/17, Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta, pt. 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag *“dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat “op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een “godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald”* (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormen bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, Bundesrepublik Deutschland/Y en Z, pt. 80).

Inzake de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' oordeelde het Hof dat een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, pt. 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond 'behoren tot een specifieke sociale groep' in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 34). Krachtens artikel 10, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn maakt het daarbij niet uit of de verzoeker in werkelijkheid de godsdienstige, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem of haar door de actor van vervolging worden toegeschreven.

Het Hof oordeelde ook dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn maar kan in voorkomend geval ook worden opgevat als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, pt. 51-52). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook mannen, daaronder begrepen minderjarige mannen, in die omstandigheden kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep en dat dergelijke vereenzelving ook voor hen kan worden opgevat als een grond van vervolging omwille van religieuze of politieke overtuigingen.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees

heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip politieke overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Op basis van de actuele en objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan in dit verband volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31; EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 29, 35).

Lasten en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering is verboden – al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent, tot op zekere hoogte gedoogd – en verder moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 24).

De de facto-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *Afghanistan Country*

Focus, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136

vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betrof echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zou gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige taliban-segmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren

gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst werden en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kabul zeer grondig en hebben de facto-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANDSF). Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de facto-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024, p. 45) wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld (zie EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51; EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen

die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gepondeerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

5.5. Gelet op de gegevens in het rechtsplegingsdossier, inclusief het administratief dossier, wordt in casu niet betwist dat verzoeker werd geboren in januari 2005 en dat hij Afghanistan heeft verlaten op veertienjarige leeftijd eind 2019, aldus ruim voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Na een lange reisroute van ongeveer anderhalf jaar kwam hij in mei 2021 als niet-begeleide minderjarige in België aan. Bij aankomst in België diende hij op 25 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij was toen zestien jaar oud en kreeg, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen.

Momenteel is verzoeker twintig jaar oud, is hij vijfenhalf jaar afwezig uit Afghanistan en verblijft hij inmiddels vier jaar in België.

Dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan opgroeide met de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban en als veertienjarige daar deels door was gevormd, neemt niet weg dat hij heden ook een zeer belangrijke periode in zijn vormende jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, in Europa heeft doorgebracht. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België speelde een groot deel van verzoekers puberteit en adolescentie, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, zich af in België, een geseculariseerde samenleving.

5.6. Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier en uit zijn verklaringen in het verzoekschrift, zijn aanvullende nota en ter terechtzitting het volgende.

Verzoeker heeft DASPA-onderwijs gevolgd van 1 september 2021 tot 6 maart 2023 om de Franse taal te leren (Daspa-attest, aanvullende nota, stuk 1). Hij kan zich ondertussen al goed in het Frans uitdrukken, wat ook ter terechtzitting is gebleken toen hij het woord nam en geen gebruik maakte van de aanwezige tolk. In een brief van zijn leerkracht Frans wordt verzoeker geprezen voor zijn grote inzet en interesse om snel de Franse taal onder de knie te krijgen waardoor hij zich al snel onderscheidde van de andere leerlingen. Na enkele weken kon hij zich al mondeling verstaanbaar maken in het Frans. Zijn inzet en motivatie werd beloond want verzoeker behaalde het hoogste niveau van Frans in zijn klas. Verzoeker wordt, naast een zeer leergierig persoon, ook beschreven als zeer sociaal en nieuwsgierig. Hij trok op school niet alleen op met landgenoten maar zocht ook leerlingen van diverse alsook Belgische nationaliteit op om actief de Franse taal te kunnen oefenen. Ook voor de organisatie van activiteiten, zoals de opendeurdag, kon de school op verzoekers hulp en inzet rekenen. Op het einde van het schooljaar heeft de school de prijs van de beste integratie aan verzoeker toegekend (brief van zijn leerkracht Frans, aanvullende nota, stuk 7c).

Sedert november 2022 is verzoeker werkzaam in een krantenwinkel in Brussel. Hij was er aanvankelijk werkzaam onder studentencontract maar sedert 1 februari 2024 is hij er aan de slag met een contract van onbepaalde duur (arbeidscontracten en loonfiches, aanvullende nota, stuk 2a). Zijn werkgever is vol lof over zijn werk (brief van zijn werkgever, aanvullende nota, stuk 2b). Verzoeker is volop op zoek naar een appartement in Brussel om zelfstandig te kunnen wonen en dicht bij zijn werk in Brussel te kunnen

verblijven. Verzoeker verblijft de facto al regelmatig op een appartement in Brussel, maar de officiële adreswijziging vond nog niet plaats.

Verzoeker heeft ook een nauwe band met de Belgische familie V.G. Verzoeker leerde de familie kennen via de dochter, die een leerkracht Frans van verzoeker was. Verzoeker viel op door zijn goede inzet en doorzettingsvermogen en werd al snel een graag geziene gast bij de familie V.G. Verzoeker gaat er geregeld eten, ze vieren samen de feestdagen en gaan vaak samen op stap om Brussel te verkennen. Verzoeker leert via hen een aantal Belgische gewoontes en gebruiken kennen en door samen te koken leren ze elkaars keuken kennen (brieven van de gastfamilie en foto's van gezamenlijke activiteiten, aanvullende nota, stuk 4a tot d). Zijn gastfamilie, zowel moeder, vader als dochter, waren aanwezig ter terechtzitting om verzoeker te steunen. Verzoeker sprak ter terechtzitting vol lof en genegenheid over zijn gastfamilie en sprak zijn diepe dankbaarheid uit voor zijn 'maman et papa de coeur'.

Verzoeker heeft tevens een ruim en divers netwerk van vrienden en vriendinnen uitgebouwd in België. Hij gaat graag uit met zijn vrienden in Brussel. Een van zijn vrienden is J. die homoseksueel is. Verzoeker gaat geregeld iets met hem eten en ze zijn ondertussen al enkele jaren goede vrienden (brief van vriend J., aanvullende nota, stuk 3). Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat de vrije keuze inzake geaardheid ondertussen helemaal normaal geworden is voor hem.

Sinds drie jaar heeft verzoeker ook een liefdesrelatie met een meisje N. die hij op school heeft leren kennen. Ze hopen hun liefdesrelatie in België te kunnen verder zetten (brief van zijn vriendin, aanvullende nota, stuk 6).

Verzoeker is ook aangesloten bij vzw 'AMO JEUNES 2000' waarmee hij regelmatig activiteiten doet, zoals dansen of een bezoek aan Walibi (brief van AMO en foto's van activiteiten, aanvullende nota, stuk 5). Ook in het opvangcentrum en het Jeugdhuis van Florennes is verzoeker graag gezien. Steeds weer komen uit de getuigenissen van leerkrachten, vrienden en animators en uit de vele foto's naar voren hoe sterk verzoeker zich heeft geïntegreerd in de Belgische samenleving (brieven en foto's, aanvullende nota, stuk 7). Ook de voormalige voogd van verzoeker is sterk onder de indruk van zijn houding, zijn afgelegd traject en zijn integratie (brief van voormalige voogd, aanvullende nota, stuk 8).

5.7. Uit het geheel van de voormelde verklaringen en voorliggende documenten blijkt dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs heeft gevolgd, hier werkt, ondersteund wordt door een warm gastgezin, reeds drie jaar een liefdesrelatie met een meisje heeft, een divers sociaal netwerk heeft uitgebouwd met vrienden en vriendinnen van Belgische en buitenlandse nationaliteit, en zich ten volle openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving. Hierdoor wordt hij blootgesteld aan de diversiteit van de Belgische samenleving en is hij sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige gedurende al die tijd onmiskenbaar ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid.

Zo uit het geheel van de voorgelegde getuigenissen, verzoekers scholing, werkervaring en activiteiten in België als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker volledig is verwesterd, in de zin dat hij zich Belgische en Europese waarden en normen daadwerkelijk eigen heeft gemaakt en deze heeft geïnternaliseerd, kan in deze niet worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven en dat hij als 'verwesterd' zal worden beschouwd.

Er kan immers niet aan worden voorbijgegaan dat verzoeker tijdens zijn maatschappelijke participatie onvermijdelijk werd en wordt geconfronteerd met buitenlandse waarden, in casu Europese waarden, een Europese manier van leven alsook met gedragingen en opvattingen die door de taliban als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd. Dit alles vond en vindt plaats tijdens zijn (sociale) ontwikkeling als minderjarige en adolescent, een cruciale levensfase waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De jaren van de puberteit en adolescentie vormen immers een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waarin eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn tewerkstelling, zijn vrijetijdsbesteding en sociale activiteiten, zijn dagelijkse contacten met (Belgische) leeftijdsgenoten, zijn diverse sociale contacten met zijn Belgische gastfamilie, leerkrachten, begeleiders en werkgever, alsook het zich eigen maken van één van de landstalen. Bovendien moet rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker school heeft gelopen in het westerse onderwijsstelsel dat onder vuur is komen te liggen in Afghanistan. Verzoeker is aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting.

Er kan bijgevolg, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en het geheel van zijn traject in België, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit alles een impact heeft (gehad) op zijn (sociale) ontwikkeling en

zijn opvattingen als minderjarige, adolescent en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Het is aannemelijk dat verzoeker, gelet op zijn actieve deelname en blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn vierjarig verblijf alhier, zich onbewust 'westerse', dit is Belgische of Europese opvattingen, gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen heeft gewijzigd, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen ter terechtzitting.

5.8. Dit alles vergroot in belangrijke mate het risico dat hij, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen in de lokale gemeenschap en door de lokale talibanleiders zal worden gepercipieerd als verwesterd, dit is aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden, met name aangetast en beïnvloed door buitenlandse (in casu Europese) waarden en normen.

Verder is het niet betwist dat verzoeker een Pashtou is en afkomstig is uit een dorp in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een dorp in een rurale omgeving. Er wordt ook nog benadrukt dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan – taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in kleinere dorpen dus makkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44). De taliban beschikken daartoe over een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid (EUAA *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 63-65).

Verzoeker zal in geval van terugkeer naar Afghanistan op onontkoombare wijze in contact komen met de taliban, de huidige de facto autoriteit, en worden geconfronteerd met een gewijzigde Afghaanse samenleving. Er moet in deze daarom rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de strikte ideologie van de taliban en de daaruit volgende zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door hen zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker heeft hier geen recente ervaring mee. Sinds de machtsovername werden deze regels en normen door de taliban, de huidige de facto overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Ze weerspiegelen bijgevolg niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen waarmee verzoeker is opgegroeid. De politiek-religieuze context in Afghanistan en de vigerende religieuze, morele en sociale regels en normen in het land, met inbegrip van zijn regio van herkomst, zijn sinds zijn vertrek uit zijn dorp dermate ingrijpend gewijzigd en verstrengd dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker niet of onvoldoende vertrouwd is met de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden, het risico loopt zelfs onbewust de vigerende regels en gebruiken te overtreden en hierdoor nog meer in de negatieve aandacht van lokale talibanleiders te komen. Zijn gebrek aan vertrouwdheid klemmt des te meer gelet op de onvoorspelbaarheid en veranderlijkheid van de regels opgelegd door de taliban als de de facto autoriteit, de lokale verschillen en verzoekers individuele omstandigheden.

5.9. Er kan ook worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek en zijn individuele omstandigheden, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) 'Europese' opvattingen, gedragingen en kenmerken, die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verhullen of zich er zelfs niet van bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven.

Gelet op het gegeven dat hij een significant deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht daar hij eind 2019 als veertienjarige uit het land is vertrokken, en dus ruim voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021, alsook zijn traject en ervaringen hier in België gedurende zijn verblijf van vier jaar sinds mei 2021, is het verder niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote en ernstige moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving. In de mate dat verzoeker bekend was met de Afghaanse gebruiken, waarden en normen zoals ze bestonden voor de machtsovername door de taliban, moet wederom worden aangestipt dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen die verzoeker bekend zouden zijn. Zoals reeds vermeld, werden deze regels en normen sinds de machtsovername door de taliban, de huidige de facto overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd. Dit talibanbeleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker, die ruim voor de machtsovername in augustus 2021 uit Afghanistan is vertrokken, is hiermee niet vertrouwd.

Dit alles kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van terugkeer in Afghanistan en verhoogt bijkomend het risico dat hij, door zijn gebrek aan vertrouwdschap met deze huidige realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels, de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan. De vraag of verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, gaat voorbij aan de hierboven geschetste huidige realiteit in Afghanistan en doet geen afbreuk aan het feit dat, gelet op zijn vertrek voor de machtsovername, de lange duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan, zijn jonge leeftijd bij vertrek en zijn verblijf van vier jaar in België, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet vertrouwd is met de huidige religieuze, sociale en morele wetten, normen en gebruiken zoals vormgegeven door het huidige talibanbewind, dat nu, in tegenstelling tot de periode van verzoekers vertrek, de de facto autoriteit is in Afghanistan.

5.10. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij, hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

Gelet op zijn vertrek uit zijn dorp op veertienjarige leeftijd, de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds vijfenhalf jaar, zijn verblijf in België als niet-begeleide minderjarige sinds mei 2021 en zijn sociale ontwikkeling in Europa tijdens cruciale en vormende jaren als puber, adolescent en als jongvolwassene, bestaat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker, zelfs indien hij met behulp van zijn familiaal en sociaal netwerk aldaar inspanningen zou doen om zich aan te passen aan de heersende normen in zijn regio van herkomst bij terugkeer, door de taliban dan wel door zijn lokale gemeenschap zal worden gepercipieerd als een persoon die verwesterd is, dit is aangetast door niet-Afghaanse waarden, niet-islamitische opvattingen, gebruiken, normen en waarden of als beïnvloed door buitenlandse (Europese) waarden, of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Bovendien kan ook niet worden uitgesloten dat hij in geval van terugkeer door de eigen gemeenschap kritisch zal worden bekeken en mogelijk zal worden geconfronteerd met stigmatisering en discriminatie omwille van zijn verblijf in Europa waarbij er, gelet op zijn individuele omstandigheden, ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

5.11. Rekening houdend met het geheel van zijn individuele omstandigheden, kan niet worden uitgesloten dat verzoeker een politieke overtuiging zal worden toegeschreven, die ingaat tegen het gedachtegoed, het beleid en het regime van de taliban. De Raad herinnert eraan dat een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is immers ook kan worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Het is niet mogelijk om met enige zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

5.12. De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan voor de machtsovername door de taliban, zijn individuele omstandigheden, zijn vierjarig verblijf in België, de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier, zijn verklaringen ter terechtzitting en de voorhanden zijnde landeninformatie over de huidige Afghaanse context onder het talibanregime in aanmerking. In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en verzoekers specifieke persoonlijke situatie cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, rekening houdend met de onduidelijkheid wat de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan hebben verlaten betreft, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Er kan in verzoekers geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

5.13. Tevens is er voor verzoeker in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* (p. 120-123) bijgetreden, met name dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, indien verzoeker zou worden beschouwd als verwesterd of hiervan zou worden beschuldigd. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Aangezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigings-alternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 124-126).

5.14. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Er blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

5.15. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven en stukken niet verder te onderzoeken en te bespreken. De verwerende partij was verder afwezig ter terechtzitting en nam daardoor geen standpunt in met betrekking tot verzoekers aanvullende nota of andere elementen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijfentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS